

jeg ubetinget skulde forpligte mig til at faa det bevilgede Beløb til at slaa til til en Anstalt med 600 Pladser. I saa Tilfælde vilde jeg virkelig være nødt til at sige, at en saadan Fordring kan jeg ikke fyldestgøre. Det er ganske vist mit Haab, at Pengene skulde slaa til, ja, jeg er saa sangvinsk at haabe, at de skulde slaa godt til, men jeg kan ikke paatage mig Ansvar for, at ikke Striker eller lignende uforudseelige Forhold skulde medføre en forøget Udgift. Hvis den ubetingede Fordring skulde staa i Loven, vilde jeg ikke være i Stand til at modtage den, men det staaer heldigvis ikke i den, og jeg nærer den Tillid til Rigsdagen, at naar den bliver oplyst om, at man gør sit bedste for at bygge saa økonomisk som muligt og for at træffe de Forholdsregler, som i saa Henseende kunne træffes, vil der ikke blive gjort noget Ansvar gældende mod Ministeren, hvis det er umuligt for ham at gennemføre Planen nøjagtig for den bevilgede Sum. — Med Hensyn til Pengene udtalte Udvalgets ærede Ordfører, at Ministeren havde tænkt paa, at der skulde svares 4 pCt., hvorimod det var Udvalgets Ønske, at der kun skulde svares 3³/₄ pCt. Ja, for at være paa den sikre Side mente jeg, at det var bedst i Motiverne til Lovforslaget at gaa ud fra en Beregning til 4 pCt., men jeg kan dog ellers sige, at jeg havde ogsaa tænkt paa at skaffe Pengene saa billig som muligt, og heldigvis kan jeg nu sige, at man ser sig i Stand til at skaffe Penge til 3³/₄ pCt. — Man har ikke villet gaa ind paa de i det oprindelige Lovforslag fastsatte 600 Kr. som Betaling for Alumnerne; men ønsker en Nedsættelse af Prisen. Ja, jeg har under Rigsdagsforhandlingerne om denne Sag udtalt — jeg husker ikke i hvilket Ting — at jeg i høj Grad vilde ønske, at man kunde blive i Stand til at nedsætte Prisen, men at jeg mente, at man ikke for Øjeblikket turde gøre det, før dette vigtige Byggespørgsmaal var afgjort. I øvrigt maa jeg sige, at jeg har haft nogen Betænkelighed ved Affattelsen af Loven, som den er her, men denne Betænkelighed har Professor Keller fjernet for mig ved den meget forstandige Bemærkning med Hensyn til Fastsættelsen af Prisen, at i sidste Instans vil jo Rigsdagen, hvis den vil bevare Anstalten som selvejende Institution, blive nødt til at bevilge det fornødne til dens Bestaaen, da den ellers maa gaa fallit og Staten overtage den som Statsanstalt. Jeg tror, at alle her have erfaret, at dette vilde være den dyreste Maade at drive en saadan Anstalt paa, det var i det mindste Rigsdagens Overbe-

visning, da vi for 5 Aar siden havde Lovforslaget om de Kellerske Anstalter til Behandling. Man var den Gang enig om, at den mest økonomiske Maade at indrette sig paa var at lade Anstalterne bestaa som selvejende Institution under Ledelse af en saa anerkendt praktisk dygtig Mand, som der her var Tale om. Der er jo ikke her private Folk, som skulle tjene Penge. Institutionen ejer sig selv, og de, som arbejde deri, ere ansatte paa fast Løn og have ikke den mindste Fordel af, om der bliver Overskud eller ej. Det følger altsaa af sig selv, at der ingen Grund er til at gøre Modstand paa dette Punkt, man kan være sikker paa, at Rigsdagen vil være forstandig nok til at bevilge, hvad der er nødvendigt. Jeg kan derfor gaa ind paa Lovforslaget, som det foreligger. Det havde ganske vist været mere i Overensstemmelse med den bestaaende Lovs Ord, om Stedet ikke udtrykkelig var fastsat, idet den bestaaende Lov nærmest henlægger det under Direktionen og Ministeren i Forening at træffe Afgørelse om, hvilket Sted der skal vælges, men da der i Loven er indsat det Sted, som jeg efter bedst mulig Overvejelse har anset for det rigtige, har jeg selvfølgelig ikke noget derimod. Jeg skal endnu med Hensyn til Stedet sige, at jeg før betonedede — og altsaa ikke behøver at gentage det nu — at jeg ikke har haft den allermindste personlige eller lokale Interesse i noget af de foreslaaede Steder, men udelukkende har taget Hensyn til, hvad jeg maatte anse for rigtigst og hensigtsmæssigst for Anstalten. Naar der har været Valg mellem tre Steder og jeg efter min bedste Overbevisning ikke har ment at kunne gaa med til Viborg, forholder det sig med de to andre Steder saaledes, at jeg kunde have taget, hvilket af de to Steder det skulde være, og jeg kan udtale her, at jeg ved, at Direktionen ogsaa kunde have taget, hvilket af de to Steder det skulde være, men at den efter sit Kendskab til disse to Steder har ment at maatte antage Stedet ved Bregninge for det heldigste. Naar altsaa Stedet ved Bregninge foreslaas af Fler-tallet, kan jeg gaa med dertil. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) vilde lægge Ansvar over paa Regeringen. Ja, jeg ved selvfølgelig, at naar en Minister forelægger et Lovforslag og faar det vedtaget i en Skikkelse, hvori han kan modtage det, har han Ansvar, og jeg skal ikke undslaa mig for at bære det.

A. Nielsen: Det er kun et Par korte Bemærkninger, den højtærede Ministers